

Gurli var i Guds hånd

Da Erik Fribergs kone døde af kræft, følte hun sig tryk helt ind i døden

Erik Friberg mistede i 2018 sin kone Gurli. Kræften var ellers kommet under kontrol, men pludselig brød den ud igen og spredte sig i hele kroppen.

»Vi tog hen på Rigshospitalet for at få svar på en scanning af hjernen,« fortæller Erik. Det så ikke godt ud, og de blev klar over, hvilken vej det gik. Men midt i det hele oplevede Gurli og Erik håb.

»Min kone havde i mange år levet i troen på Jesus – været glad for håbet om herligheden hjemme hos Gud.«

I bussen hjem sad Gurli og nynnede på en sang og spurgte så Erik, hvad det egentlig var for en sang.

»Sangen var *Gud vi er i gode hænder*. Det blev vores sang

► det næste halve år, for Gurli hvilede i, at hun var i Guds hånd.«

Gurli var klar over, at hun skulle dø, men det skræmte hende ikke.

»Hun var ikke bange for at dø, men hun var bange for, hvad der ville komme før døden, hvad der ville komme af smerter, og hun var ked af at skulle skilles fra sine kære,« mindes Erik.

»I det halve år oplevede jeg, lige til det sidste, at hun var tryk i, at hun var i Guds hånd. Det var for mig en ekstra opmuntring, og hun blev et vidnesbyrd for mig og mange andre.«

De nåede også at snakke tingene igennem, og Erik kan ikke komme i tanke om noget, de ikke nåede at tale om.

»De sidste 14 dage på hospice havde vi mange gode samtaler, både Gurli og jeg imellem og med venner, der kom på besøg. Hun kunne trygt hvile i at være i Guds hånd,« fortæller Erik.

»Hun var overbevist om, at når hun lukkede øjnene for sidste gang, så ville hun sove, til Jesus kommer og vækker hende op. Den tryghed blev et godt vidnesbyrd for mig,« siger han.

Erik har altid fundet en særlig glæde i at fortælle om det kristne håb. »Så langt, som vi kunne følges med Gurli, så vi, at det også bar ind i evigheden,« understreger han.

Morten Stubkjær Klausen

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

Landsleder for IM's tværkulturelle arbejde Krista Rosenlund Bellows, Videbæk, holder 14 minutters andagt i uge 14

70 300 150

75 82 33 60

 jesusnet.dk

Læs mere om håb på:
jesusnet.dk/svar/3676

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark. ISSN 0901-2362

Ekspedition: Indre Missions Hus, Korskærvej 25, 7000 Fredericia. Tlf. 82 27 13 36, e-mail: etord@imh.dk

Bladet kan bestilles i enkeltabonnement, kr. 109,- pr. år og med stor skrift, 10 numre, kr. 65,- pr. år

Ved bestilling af flere ekpl. indhentes tilbud og prislister i ekspeditionen

Redaktion: Morten Stubkjær Klausen, e-mail: msk@imt.dk

Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen, Indre Missions Tidende, tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk

Hjemmeside: jesusnet.dk/etord. Layout: Paul Erik Hummelmoose. Tryk: Jørn Thomsen Elbo A/S

Den gode jord

En af hans disciple, Andreas, Simon Peters bror, sagde til ham: »Der er en lille dreng her, han har fem bygbrød og to fisk; men hvad er det til så mange?«.

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Johannesevangeliet kapitel 6, vers 1-15*

Alle blev mætte

Andreas havde ikke regnet med, at fem brød og to fisk kunne bruges til at mætte fem tusinde sultne personer. Skulle de fordeles, ville der ikke engang blive en lille smule til hver.

Men da Jesus tog imod brødet og fiskene, blev alle alligevel mætte. Hvordan uddelingen har foregået, ved vi ikke. Jeg forestiller mig, at der under vild jubel fløj med brød og fisk over det hele, fordi folket opdagede, at jo mere der blev uddelt, desto mere blev der at uddele. Til sidst var der tolv kurve tilovers med mad.

For Gud er det ikke et spørgsmål om, hvor mange ressourcer vi har til rådighed, når han ønsker at bruge os i sin tjeneste. Selv om vi står over for store opgaver og må indse, at det, vi kan gøre, ikke rækker langt, så kan vores smuler i Guds hænder alligevel gøre en stor forskel.

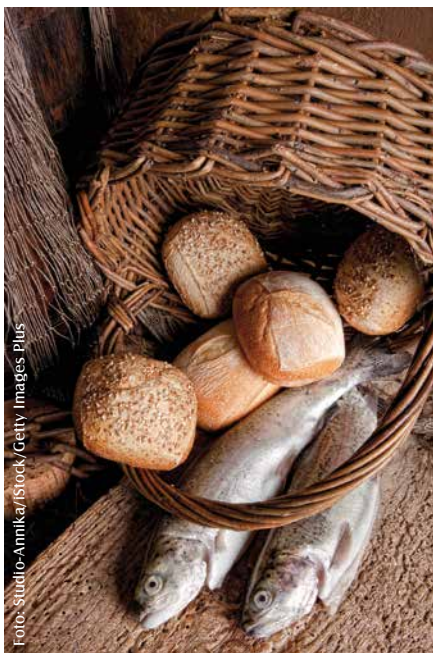

Foto: Studio-Ammika/Stock/Getty Images Plus

I Efeserbrevet kapitel 3, vers 20, står der: »Gud virker gennem os med sin kraft og kan gøre meget mere, end vi beder om eller forstår« (Bibelen på hverdagsdansk).

Et er i hvert fald sikkert: Det er godt at komme til Gud med sine problemer.

Søren Juul Skovenborg

Den ultimative X Factor

Når jeg hører musik eller selv synger, mærker jeg lidt af den himmelske X Factor

Jeg ved ikke, hvordan du har det med musik. Måske er du vild med at synge, eller måske er du mest til at lytte til musik. Uanset hvad holder langt størstedelen af os af musik.

Derfor er der musik i radioen, i fjernsynet, på din telefon, i supermarkederne – når vi mødes med andre mennesker. Ja, og så kan man altid spekulere i, hvorfor X Factor trækker mange seere – først på DR og nu på TV 2. Konkurrence-elementet er nok et stærkt trækplaster. Men jeg er så naiv, at jeg også tror, at musikens væsen tiltrækker seere.

Musik er for mig noget ganske magisk. Det gør mig højstemt, som var jeg beruset, forelsket – eller overtræt. Livet åbner sig op, når harmo-

nierne sidder helt i skabet. Uanset om det er nye artister som Pentatonix, Ed Sheeran, Maroon 5 eller gamle kunstnere som Bach, Händel, Pachelbel.

Men når jeg oplever musikken live, når jeg synger alene eller sammen med andre, mærker jeg også himlen åbne sig. Jeg får en forsmag på livet efter døden. Jeg mærker et sug af evighed.

I glansbillederne får man det indtryk, at himlen er klokkeklang, englesang og lyserøde skyer. Det lyder pænt fesent. Jeg forestiller mig noget langt mere konkret: Det er blå himmel, varme, grønt græs og den fedeste koncert i mands minde. En koncert, vi alle er med til at skabe og er en del af. Det er den ultimative X Factor, hvor vi alle er vindere, fordi Jesus så gerne vil have dig og mig med til en musikfest, der aldrig slutter!

Stefan Vase
Fra jesusnet.dk

